

Forfatter: Sparre, Jep Thordsen

Titel: BREV TIL: Gyldenstierne, Mogens FRA: Sparre, Jep Thordsen (1554-05-28)

Citation: Sparre, Jep Thordsen: "BREV TIL: Gyldenstierne, Mogens FRA: Sparre, Jep Thordsen (1554-05-28)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (1. bind)*, TRYKT HOS NIELSEN & LYDICE (AXEL SIMMELKÆR), s. 248. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-001-shoot-L0007431460010233.pdf> (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommersielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lybæk, 28. Maj 1554.

Jep Tordsen [Sparre] til Mogens Gyldenstjerne.

Sagen mod Henrik Scheppings Arvinger trækker stadig i Langdrag. Han har endnu ikke faaet Svar fra ham, om han skal forfølge Sagen ved Kammerretten; han har nu brugt over 600 Gylden og beder derfor om snarligt Svar. Han gentager sine Klager over sit Kvæg og Oluf Lak og over den Behandling, han er Genstand for. Man har søgt at dræbe ham mellem Brunsvig og Munster, men han er sluppet godt derfra. Han foreslaar, at han og Jakob Sparre sender Borgmestre og Raad i Lybæk en Skrivelse om Sagen mod Henrik Scheppings Arvinger med Trudsel om Gengæld.

Venlig kerllig hilssen alttjd ttillforren skreffvett mett waar herre etc. Kjere her Maawenss Gjilenstern, ssaager oc ssjnerlige gode wen, giffver jeg etter wenlig ttill kjende, ad jeg nv wed viii vger ssjden skreff etter ttill mett ett bod her ffraa Løbek oom den gel, Henrik Skepjngss arwjnge her ttill Løbek waass skjllig er, ssaa ad jeg her lenge haffver her ffor booremester oc raad der oom ttill rette gangett, oc doog jnttet anett kan vederfaress vden fforhalnjng oc løgenafftig løsse ttalle oc enttdj vjssett her, den anen ttjd der mett deress bowe støker, som jeg dom oc menjngen ssagtt haffver, ssaa ad de kvne wel fforstaa, hvor de hanler oc mett deress ssag oomgange, oc haffver oc ssagtt dom der hoss, ad des. 249 skvle waass daag bettalle jn enerle gestaltt, der maa de dom wisssselige ttill fforlade, oc der mett hawer klawett meg rettløss paa alless vaare wegne.

Kjere her Maaenss, nv er dett ssaa lenge, ad jeg jngen ssavaar haffver ffangett oom den skrjfvelsse eller bod, oc jeg lenge haffver her legen oc tterett store penjnge der vdaaffver mett den rettergang oc fforssømer meg mer paa anre ørder, en jeg her kvne erlange, oc wed ike heller, hvor j nv ere ttill ssjne om den ssag, oom jeg skal fforffølle henne j kamer retten, eller j wille lade anhalle aff disse Løbsker skjb eller goss der mett rette der j Ssvnett eller der j lanett, ttill ssaa lenge ad wj bliwe bettallett; oc haalle j dom der mett rette an, ssaa lader dom ike heller løss, ffor en de bettaller mjn kaast, tterjng oc retter geltt, ssom jeg haffver kaastett der epaa, løber mer en vjc gaaltt gjllen, oc lerer dom ssaa ad fforhaale anress penjnge oc brvge deress skelmestøker der mett.

Kjere her Maaenss, derffor beder jeg etter gerne, ad j wille bjde meg ttill bage jgen mett dett fførste, hvor eder her oom best ttøkess, ssaa ad jeg wed ad rette meg effter.

Kjere her Maaenss, ssom jeg oc ttillffaaren oofftte haffver skreffven etter ttill oom mitt ffe oc kveg oc anett mer aff mitt, ssom etterss ttjener Lack haffver ttagen paa mjn gaar oc goss vdj etterss naffn, oc jeg jnttet bissher kan jgen aff hanom ffange, beder jeg etter env gerne, ad j wille hanom ttill haalle, ad jeg maatte mitt jgen aff hanom bekome mett rentte oc allt, ssom han meg dett laavett ad vdssette, oc nv j ssaa mange aar han dett brvgett haffver. Meg gøress nv mitt alle dage j behoff, ssom meg er der mett j lanett oc meg mitt skenelig j mjn aff verelisse røffvett oc ffraa ttagett er, oc deress modwilge, gewald oc ttiranss hanljng ssaa mett meg oc mjtt oomgangett haffver, ssom meg ike mijgeljgtt er ad skrjfve, oc staanett meg effter ljff, ere oc goss, ssaa ad de kvne komett ttill mitt goss oc penjnge, ssom de oc hanlett emod mjn ssellige ffader, de mjrde oc oombrjngett haffver ffaar hanss penjnge, ssom dom derffoor en partt Gvd almegttigste naakssom straffett haffver, oc fforvden ttvjjvel well straffett worder, vden de donom bekjerer, Daag haffver oc Gvd, vere lovett oc ttackett, meg daag aff deress hener oc ffalske hjertte vel bevarett, ad de ike allt ssaa bekomme kvne, ssom de haffve meg effter staanett, mitt lyff skenelig wjille haffve laditt aff staallett mellom Brvnssvjg oc Mönster bed an dom Rjn, ssom manig en erllig man wel witterljgtt er, daag Gvd almeg- ttige dett ike ssaa haffve wjille. Men mitt goss oc penjnge oc mjn rentte oc allt, jeg meg ttill gode kvne lege j ssaa mange aar, dett haffver de meg modwillig oc mett deress gewald oombragtt, ttill ssaa lenge ad Gvd wil, ad de engang woorder ad gøre regenskab oc ad bettalle; tny skade gewald oc med sslig hanljng ad oomgange, dett er jng koonst, mitt ad bettalle dett er konst; de haffver oc agttet keyßerlig magestatt breffve oc ffoorskrifft oc anen mer skrivelser oc vnerwjssnjng, luge ssom man bleste j we- rett. Ssaa gaar dett gerne ssaa ttill, ad naar ssom Gvd wil ett ffaalk straffe effter der øweldaatt, ttager han al wjsshett, fforstantt oc al göttljghett ffraa dom oc lader dom vandre j deress gerjghett oc vgettljge¹⁾ hanljng oc hører hverken skrjfvelsse, vnerwjssning eller noogen Gvss rettfferdjghett, anett en ssøgett j ett skin och hjelperede, hvor ssom de kvnes. 250 ffangett, ttill ssaa lenge ad der mett ssselfve vdj kvllen ffalle, ssom de en anen graffvett oc ttengtt haffve. Hem ssom vil ssøge oc bettenke alle istorjer oc hellige skrifft, daa skal han vel ffjne, hvad vnervjssnjng oc straff der effter er skett, ssom ike høre vjille, ssom Gvd haffver ladett skett, hvilken ssom sseg ike wjille bekjere y ssjn bljhett, haarhett oc vbilljghett.

s. 251Kjere her Maaenss, ssaa kan jeg nv ike lengger bekjømer etterss mett mjn lange skrjfvel (!) oc nøtt klage, ttj jeg haffver ssaa mangffaalg der jng skreffvett, baade Johan Ffrjss oc anre, oc daa jngen agttellsse eller ffrvgjt gjffvet haffver; ttj møttess meg der vdaff, oc wil dett arbett oc møde sspartt haffve oc wil dett lade bliffve ttill ssjn ttjd effter Gvss wilge, effterdij dj dett nv ike vjille jng gange, ssom jeg bød dom ttill mett Peder Oxsse, ssom jeg liden ttak der ffor ffortjentt haffver aff mjn sslegtt oc veneher her j Ttjsk nassjoon; en anen ttjd skvle de den hanel ike bekome, ssom de nv affsslagett haffve.

Kjere her Maaenss, vdj alle de maade, jeg wed etter ttill wilge eller ttjnest vere kan, wil jeg alttjd gerne gøre, dett Gvd kjende, hvilken jeg etter nv oc alttjd beffallett haffver, oc beder jeg etter gerne, ad j wille welgøre

oc grysse etterss kjere hvssffrv, mjn ffaderbroder daatter, ffrv Ane, mett mange god natter paa mjne wegne.
Dattom Lybek den xxviii dag myi jm jaar mdliii.

Jakop Sspar.

(Bagpaa: Seglet, Udskriften med en anden Haand, og Mogens Gyldenstjernes Paaskrift:)

Dem erbarn vnt erentfestenn her Mangnus Gylden- scdern, haupman auf das haus zu Elelbogenn, meinem
liben schwager vnt freunt.

Fra Jep Torszen, anamet 7 dag iuny 54. Om Henrik Skepyng mett mere.

(Paa en indlagt Seddel med Jep Tordsen Sparres egen Haand følgende:)

Kjere her Maaenss, derssom j oc Jakop ville skriffve baaremester oc raad ttill, oc lader Maaenss Klaffssen oc
Axssel dett mett ffoorssegle, her aff Løbek, ad de ike wjlle lenger fforhaalle voss waar rett ffaar oc ttill
haalle ssame Skepjingss arwjnge, ad de waass waar bettalinjng aff donom bekome møge, oc ssame fooreder,
den Hopesang, ttillbørlje straffe, ssaa han hanss løgenafftig mvns. 252 en anen ttjd maa wide mett rette
ad brvge, hvor ssaa ike ske maa, oc de lenger ville mett deress ffjnanss fforhaalle voss waare penjnge
ffoor, ssaa de maa der visselige ttill ttenke, ad de skville waass paa anre order mett rette bettale, oom de
dett ike her gerne gøre vile; hvor etter sselff nv ttøkess best ad ware, ad j wjlle bye meg dett strax ttillbage
jen.